

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΥΠΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ — Συμβουλή προπληρωτέα σὴν Ἑλλάδα 12 δρ στὸ ὄψω τῆς Ἑλλάδος 15. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7—8 ἔχει κίβδος φύλλα. Γεὰ κάμμιὰ καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γνωστοποιήσεις. Κάμμιὰ καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἰσχυροῦνται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Αἰσφύσεις κάμμιὰ δὲν γίνονται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδαις. Γραφεὶς ξεγράψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρωσιν ὡς τὰ γράμματα τους δὲν θὰ διαδύωνται.

Ἀθήναι, 29 Δεκεμβρίου 1884

Ἀριθ. 140+138+44

Τὰ

πολιτικά μας ἐσκούρυσαν πάλι. Ἡ ἀντιπολιτεψις ἐγίνε ἑκατὸ, ἀλλὰ τὸ κερατόπιστο τὸ ὑπουργεῖο δὲν ἔνοῶ νὰ κατέβῃ πάρα κάτω ἀπὸ τοὺς 116 καὶ μάλιστα ἀνεβαίνει.

Τώρα μᾶς διαδίνουν οἱ ὑπουργικοὶ πὼς ἔταξε ὅτα ρουσφέτια ἤθελαν οἱ δυσαρεστημένοι βουλευταὶ, φτάνει νάρθουν νὰ τὸν σώσουν τώρα ξέσκολα.

Ἄλλοι πάλι ἀπὸ τοὺς ἀντιπολιτευόμενους λένε πὼς τοῦ ἔχουν τοῦ ὑπουργείου κάργα τὸ σχοινί, καὶ ὅτι πηγαίνουν λάου λάου ἐπὶ τοῦ παρόν.

Τέλος πάντων ἂν δὲν γίνῃ τίποτα, θὰ γίνῃ ἐκεῖνο ποῦ εἶπαμε πολλάκις φοραῖς, θὰ ἔρθῃ μιὰ διάλυσις νὰ ξεκαθαρίσῃ τὴν ἦρα ἀπὸ τὸ σιτάρι.

Ἄμ ποιὸς θὰ τὴν πάρῃ αὐτὴ τὴν διάλυσι; Ἐδῶ εἶναι ὁ κόμωος.

Νὰ τί θὰ συμβῆ, ἂν δὲν μπορέσουν τώρα ἀμέσως νὰ τὸν ρίξουν τὸν Πετρέλαιο, θὰ τὸ κάνουν στριφόνα καὶ θὰ παραλύσουν ἔτσι τῆς συνεδριάσεις τῆς βουλῆς.

Τότε ὁ βασιλεὺς θὰ προκαλέσῃ τὴν μουσῖτσα τὸν πρόεδρο τῆς ἀνόμου βουλῆς τὸν κοντοπούθαρο Καλλιγᾶ σας καὶ θὰ τὸν ρωτήσῃ.

— Βλέπω πὼς τὰ μπουτσάλωσατε τώρα στὰ τελευταῖα μὲ τὴν βουλή σας σὲ ποιὸν νὰ δώσω τὴν διάλυσι;

Καὶ θὰ ἀπαντήσῃ ὁ Καλλιγούλας:

— Μὰ μεγαλειότηατε, κατὰ τὸ ρωμαϊκὸ δίκαιον ἄρθρον ἰνδὶ, παράγραφος βιὴν τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου καὶ κατὰ τὸ βυζαντινὸν δίκαιον τῆς νεαρᾶς ὁ νικῶν καὶ τὰ λάφυρα ἔχει. Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐτρέπηκαν σὲ ἀνάνδρο φυγὴ ἄρα τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ πάρῃ καὶ τὴν διάλυσι.

Καὶ θὰ τοῦ ἀπαντήσῃ ὁ βασιλεὺς.

— Πολὺ καλὰ σὲ εὐχαριστῶ, μουῦθωκε καὶ κατάλαβα. Ὑπαγε καὶ θὰ σκεφθῶ.

Ὡς ποῦ νὰ σκεφθῇ λοιπὸν ὁ βασιλεὺς περιμένετε καὶ σεῖς νὰ δοῦμε τί σκέψι θὰ ἀποφασίσῃ.

Δὲν μπορούμε πάλι ἐμεῖς νὰ τὰ ξέρωμε ὅλα ἀπόξω τί θὰ κἀνῃ ὁ ἕνας καὶ τί ὁ ἄλλος οὔτε εἰμαστε μέσα σὶὸ κεφάλι τοῦ καθενός.

Τέλος πάντων μπερδεμένα εἶναι τὰ πράγματα καὶ θαρρῶ πὼς θὰ γίνωμε σὺν τῆς τρελλῆς τὰ μαλλιὰ κάμμιὰ ὄρα.

Χριστούγεννα.

Αὐταῖς ἡ ἡμέραις ἡ καλαῖς, ἐμένα δὲν μ' ἀρέσουν διόλου, διότι μοῦ φαίνονται σὺν ἡ πιὸ ἀσχημαῖς.

Ὅλα τὰ καταστήματα γίνονται κλεισοπόρτικα καὶ δὲν ἔχεις ποῦ νὰ πᾶς νὰ λιμάρῃς λίγο πίνοντας πολὺ.

Σπίτι σου πάλι νὰ καθίσης μονάχος σὺν κούκος δὲν σούβρ-χεται.

Εἶχες ἐπειτα καὶ τὸν Κύριον Θεὸ προχτὲς ποῦ δὲν μᾶς ἄφρισε κἂν οὔτε σὲ φίλου πόρτα νὰ πατήσωμε.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ λάτπαις τῆς ἀμεριμονομέριμνας δη-μαρχίας μᾶς χαντάκοςαν ὡς τὸ σβέρκο.

Κάπου κάπου κἄμμιὰ μαυρομάτα μιτοκλεισοπόρτικα τα-βέρνα, σοῦ ἔλεγε ἔλα, μόλις ἐμπαινεῖς ἡ περιπολίας σέλεγαν ἔξλα.

Δὲν σᾶς λέγω ὅτι κάπου κάπου κἂν καὶ τὸν στραβὸ, ἀλλὰ ἀλλὰ ἐκεῖ εἶχαν καὶ τὸ δικὸ τους.

Τὰ μαγαζὰ ποῦ θὰ πᾶν ἕνας νοικοκύρης νὰ ψουνίσῃ καὶ τὰ ξενοδοχεῖα ποῦ θὰ πᾶν ἕνας ἀργένης νὰ φᾶν ψωμί τὰ κλείνουν τὰ δὲ ἀναριθμητὰ χαρτοπαίγνια ἐπειδὴ πέρνουν καὶ αὐτοὶ τὸ βιδάνιον τοῦ βιδανίου τᾶφίνου ἐλεύθερη Κέρκυρα.

Εἶναι, βλέπετε, ἐποχὴ ποῦ περνᾷ τὸ πόσα πέρνεις καὶ ἡ βασιλεία τῶν ποσαπέρνιδων.

Δὲν ὑπάρχει λαμπρότερο πρᾶγμα παρὰ νὰ βρέχῃ ὁ Θεὸς ἀπόξω καὶ νὰ κάθεται σὺ σὲ φίλου ἡ καὶ στὸ δικὸ σου σπῖτι νὰ βρέχῃσαι ἀπὸ μέσα, πρᾶγμα ποῦ ἐκεῖνός μ' ὄλη τὴν παντοδυναμία του ὅσο καὶ ἂν σὲ βρέξῃ ἀπόξω ἀπὸ μέσα δὲν μπορεῖ νὰ σοῦ κἀνῃ τίποτα, ἐκτὸς τὸ πολὺ πολὺ ἂν βᾶνῃ τὰ ταβερνόπουλα καὶ σοῦ δώσουν πρὸς ἐκδίχησι ξύδι, καὶ σὲ κάνουν τότε νὰ ἔχῃς καὶ βροχὴ ἀπὸ κάτω.

Τὴν παραμονὴ τῆς Χριστούγεννας σὺν χριστιανὸς κ' ἐγὼ ποῦ ἔτραγα ὄλη τὴ σαρακοστὴ ψούνισα ἕνα κομμάτι κρέας γιὰ τὸ σπῖτι μου ἀφοῦ ἔβανα καὶ στῆς πουσνέραις μου ἦγουν τσέπαις κἄτι γιὰ τὸ μεσημέρι.

Γιάννης ο Λουράνδος μ'αφ γράφει από τή Σμύρνη και λέει πώς κάνομε άσχημα νά κατηγορούμε τόν Τρικούπη. Φωνάζομε λέει πόλεμο, άμ τόν πόλεμο πώς θά τόν κάνομε χωρίς στρατό και χωρίς φόρους, ο Τρικούπης είναι άξιος στραφάνου και όχι κατηγοριών. Άφίνομε, λέει, πλέον πού μ'ας διαβάζουσι οί τούρ-

Ο Ψαλλίδας του Τρικούπη.

κοι και ξεκαρδίζονται από τ'α γέλοισι, αλλά και αυτοί οί ίδιοι Έλληνες αποθαρρύνονται, και είναι έτοιμοι νά χύσουν τ'ο αίμα τους ύπέρ τ'ης πατρίδος.

Πολύ καλά και σ' φιλτάτε Πητρελάιε, τ'ης Σμύρνης με τ'ας ώραιάς σου ιδέας και ένθουσιασμούς. Άν σ' άρέσει ο στρατός του Τρικούπη σου, έρίστε κόπιασε νά καταταχτής και τότε τ'α λέμε. Σ' άρέσει τ'ο σύστημα του Τρικούπη σου, αλλά μάθε ότι κατ' αυτό ύστερα από τρία χρόνια, ή στρατολογία θά φτάσει σ' 18 χιλιάδες και τόν άλλο σ' 22 χιλ. και τόν άλλο σ' 26 και τόν άλλο σ' σαράντα ως πού νά καταντήση νά σηκώση όλη τήν Ελλάδα σ' το ποδάρι, εις τρόπον ώστε νά τραγουδούμε όλοι με μιά φωνή.

Έβουλευτής άντιπολιτευόμενος πρὸς τρικούπιστή — Μωρέ είναι αλήθεια πώς τ'α γύρισεσ και σ' ;

Τρικούπιστής — Τ'α γύρισα λές ; Μωρέ τ'α άνχοδογύρισα.

Άντιπολιτευόμενος — Άλήθεια ;

Μάτς, μούτς λοιπόν.

Άσε με, καυμένη μάνα και με π'ηραν ταχτικό

Όσο για τ'ους φόρους πολύ γενναίος φαίνεσαι στή ξένη τή καμπούρα. Τι δουλειά κάνεις α'υτού; Έλα δ'ω νά τήν κάνης νά πληρώσης και σ' τ'ους φόρους του Τρικούπη σου για νά μάθης νά μιλάς με περισσότερη φιλοπατρία.

Για νά κάθεις νά γράφης πολιτικά γράμματα θά π'η πώς δ'εν έχεις α'υτού δ'ονλειά και θέλεις νά κάνης πώς βρίσκεσαι σ' δουλειά, άφου λοιπόν δ'εν έχεις δουλειά, σ'ήκω και έλα δ'ω, νά λάβης άμέσως τήν άμειβή του ένθουσιασμού σου και έξασφα-

λίσης τ'ο μέλλον σου διοριζόμενος αρχιεπίσκοπος π'ενης. Άκόμα κάθεις

Τ'α παρασηκόνεις γυναίκα.

Κύρο

Β. Γελαδάκη α'υτή ή υπηρέτρια τ'ης δούλας σου δ'εν μ'ας λές πού τήν ψούνισες ; Α'υτή άδερφέ είναι νιπ θεήτρελη, νά προχτής για τ'α μούτ'ρα τ'ης τσακώθησαν δυό νέοι καταμεσής στήν ώραία Ελλάδα και κόντεψαν νά σκοτωθούν. Άν βαριέσαι σ'υ, π'ες τ'ης κυρίας σου και κείνη ξέρει πώς τ'ης συμμαζεύει τ'α λουριά. Α'υτ'α μ'ας τ'άπαν νά σου τ'α γράψωμεν ένας από τ'ους δυό άντεραστές πού τ'η; έφαγε από τόν άλλο, και έχει άπόφασι όπου τσακώσει τήν δούλασου νά εκδικηθ'η κατ'εύθειαν άπάνω τ'ης, μα τί λογής εκδίκησι θά τ'ης κάνη α'υτό πλέον δ'εν ξέρω.

Άκούσετε νά σ'ας πούμε αλήθεια κυρίαίς δούλες, σεις τ'ο παραξυλώσατε, πού σ'ας χάνομε πού σ'ας βρίσκομε σ'της πόρταις και παράθυρα, άλλοτε μ'ας περιχάτε σαν νά ήστε στραβαίς, ένφ τ'α στραβά σας τ' ανοίγετε νά δ'ητε πότε περνά ο ξάδερφος και πότε νά τόν μπάσετε μέσα.

Είπαμε νά μη χαλάσωμε τ'ης ειλιαις, αν όμως γίνη τούτο, μπομπό τρομάρα σας κι' αν τ'ο μάθη ή μανα σας. Φρόνιμα λοιπόν ζουρλομαρίαίς πού μ' α'υταίς τ'ης εργολαβίαίς σας π'ατε νά φτάσετε σ' το Δαρνί. Ούξω, συχαμένες.

Μωρέ, είναι αλήθεια πώς π'έφται ο Πητρελάιος ; — Ναι, είναι αλήθεια πώς δ'εν π'έφται.

Τ'ο Έλαιστριβεζον

του Νικολάου Δ. Αιγινήτου, φέρνει σ' ειδοποίησι στους πελάτας του, τ'ους άπειροπληθείς, ότι αγοράζει Έλλαις με άνταλλαγή Έλλαίου, ήγουν σας δέχεται 31 εκαδες Έλλαις και δίνει ένα ξυστή λάδι ήγουν σας πεντέμισυ εκαδες, όξω από Μεγαρίτικες και μαδητές. Κοντ'α σ' α'υτό δίνεται και άράδα σ' ότους έχουν Έλλαις για άλεσμα, και έλαιον καθαρόν τ'ης άρεσκείας παντός έρχομένου. Τρέξετε λοιπόν νά βροήτε άράδα, πριν σ'ας πάρουν άλλοι τήν άράδα. Τιμωτής άκρα.